

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

*Svetega Antona
Padovanskega*

Leto XXIX. številka 696 datum 29. 3. 2026

ZGODBA O LJUBEZNI

Nekoč je živela mati, ki je zaradi kuge izgubila moža in otroke. Ostal ji je samo eden, njen ljubljeni sin. Da bi ga vzgojila, kot je treba, je morala uboga žena dan in noč garati, da je lahko sinu kupila jabolka, rdeča, kakor so bili rdeči njegovih lasje. Fant je rasel in postal mladenič s polno glavo sanj. Toda začel se je družiti z ljudmi, ki so imeli dušo takšne barve kot noč in so čas preživeli z igranjem kart. Včasih je zmagal, a še večkrat izgubil. Mati je vedno čakala, da se vrne domov, tudi do zore. Nastavljala mu je krožnik rdečih jabolk, on pa jih je jedel in obljubil, da se bo spremenil.

Nekega dne je izgubil ves denar, tudi tistega, ki ga še ni imel in ga je zastavil. Svoj dolg je moral poplačati, sicer bi ga pajdaši pretepli do smrti. Sredi noči je ubežal pred njimi in se usedel na zid, z glavo med rokami. Takrat se je nekaj premaknilo. Bil je mož v plašču, črnem kot tema. Fant se ga je ustrašil, on pa mu je rekel: **»Lahko ti pomagam.«** /.../ **»Kako pa?«** mu je odvrnil fant. **»Pridi jutri opolnoči na križišče s srcem tvoje matere in dal ti bom denar, ki ga potrebuješ.«**

Fant je bil obupan. Tega ni mogel storiti materi, ki je zanj toliko pretrpela, a je vedel, da ga sicer čaka smrt. In tako je naslednjo noč, medtem ko je mati spala, z nožem odprl njen prsni koš in ji vzel srce. Zavil ga je v cunjo in stekel proti križišču. Jezen je bil, ker je to storil. In ker materino srce v njegovih rokah ni nehalo utripati in je bilo tako podobno tistim rdečim jabolkom. Hitel je in v naglici spregledal luknjo na cesti, tako da je padel. Srce se je zakotalilo po cesti. Ko ga je hotel pobrati, je zaslišal tih, užaloščen in nežen glas: **»Otrok moj, si se udaril!«** (po knjigi Alessandra d'Avenie Kar ni pekel)

Čeprav se zdi drugače, **pasijon gospoda Jezusa** ni toliko zgodba o trpljenju, temveč veliko bolj **zgodba o ljubezni**. O resnični ljubezni, ki živi v našem življenju. Večja je od nas. Sposobna je prenesti naše izdajstvo, našo zavrnitev ...

sposobna je trpeti samoto in nesmiselnost ... sposobna je živeti sredi nas ... našemu sovraštvu navkljub ... Sposobna je vse to premagati ... Sposobna je ostati do konca in do dna ... Sposobna nas je premagati v naši najhujši različici ... In da ... **takšna ljubezen je resnična. Takšna ljubezen obstaja. Obstaja znotraj našega življenja.** Večja je od nas. Zato ne bo odšla nikamor drugam kot tja, kamor gremo mi. Ko bomo mislili, da smo na povsem drugem koncu, da smo v njenem popolnem nasprotju, bo po tiho razkrila svoj obraz. Takrat jo bomo spoznali. In takrat se bomo spremenili. Ker nas **ljubezen ne spreminja z besedami, ampak s krvjo.**

Pon., 30. 3.	PONEDELJEK VELIKEGA TEDNA Ob 19. uri za + Heleno Osonkar
Tor., 31. 3.	TOREK VELIKEGA TEDNA Ob 19. uri za + Jožefa Ovčarja ter brata Mirka in Antona
<i>MOLITVENI NAMEN papeža LEONA XIV.</i>	<i>Molimo za duhovnike, ki doživljajo krizo v svojem poklicu, da bi našli spremstvo, ki ga potrebujejo, in da bi jih občestva vernih spremljala z molitvijo in razumevanjem.</i>
Sre., 1. 4.	SREDA VELIKEGA TEDNA Ob 19. uri za + Elizabeto in Franca Petruna
Čet., 2. 4. VELIKI ČETRTEK	<i>Ob 16. uri na Sv. Antonu na Pohorju</i> <i>za + Vido Petrun</i> Ob 19. uri za vse + Bizjakove in Angelo Rebernik – <u><i>med mašo:</i></u> <i>obred umivanja nog in predstavitev prvoobhajank</i>

Če bi mogel izbrati predmet velikega četrтка, bi vzel prav tisti umivalnik, zvrhan vode.

S to posodo bi hodil po svetu in se pri vsaki nogi opasal z brisačo in se globoko sklonil, ne da bi kdaj dvignil glavo više od meč, da ne bi razločil sovražnikov od prijateljev in bi umil noge potepuha, drogiranca, jetnika, tistega, ki me več ne pozdravlja, umival bi, dokler v moji ljubezni ne bi vsi razumeli tvoje ljubezni. *N. N.*

Velikonočno voščilo 2026

Začetek naše vere v Kristusa Gospoda je velikonočno jutro. **Jezus je vstal in živi!** Ta resnica je jedro in srce krščanskega sporočila. Velika noč nam oznanja, da je on, ki je **Gospod našega življenja, tudi vstajenje in življenje sveta** (prim. Jn 11,25). Naj bo zato vsem vam, sestre in bratje, še posebej vsem vam, bolni in trpeči, ki preživljate trenutke preizkušenj, letošnje praznovanje velike noči v tolažbo, da nismo sami, kajti Jezus je po poti svojega trpljenja premagal smrt in živi. **Vstali je z nami za vselej!** Pri vzhodnih kristjanih mi je blizu to, kako zelo poudarjajo misel, da je Jezus **»resnično vstal«**. To resnico nam izpričujejo priče njegovega vstajenja na prvi velikonočni praznik. Potem ko je Marija Magdalena sporočila učencem, da je Jezusov grob prazen, je apostol Janez skupaj s Petrom tekkel k grobu. Z njim je vstopil v grob ter **»videl in veroval«**.

Kaj je videl in kaj veroval?

Videl je prazen grob ... na tleh povoje ... prtič pa posebej položen ... Veroval je, da so to znamenja Jezusove zmage nad smrtjo ... Veroval je, da se v Jezusu izpolnjujejo pisma. Slednjič se je na otipljiv način pokazalo, da se uresničuje Jezusova večkrat ponovljena napoved, da bo vstal od mrtvih. Apostol Janez je veroval, da se je večna Beseda, ki se je učlovečila, edinorojeni Božji Sin, naselil med nami in se po zmagi nad smrtjo vrača v Očetovo slavo.

Velika noč nam tako kaže cilj naše življenjske poti ... Cilj te poti ni grob, ampak vstajenje! Vsakoletno praznovanje velikonočne skrivnosti želi poglobiti našo vero, da **»Sin človekov mora biti izroččen v roke grešnikov, biti mora križan in tretji dan vstati«** (Lk 24,7). Verujemo, da se **z vstalim Gospodom rodi novo upanje za pot, ki je pred nami**. Verujemo tudi, da nam **Vstali prihaja naproti**, kakor je prišel k svojim učencem na velikonočni večer s svojim vstajenskim pozdravom: **»Mir vam bodi!«** (prim. Jn 20,19.21).

Vsem vam želim lepe in doživete velikonočne praznike! Naj se vaša vera utrdi in pomnoži in naj letošnja velika noč napolni vaša srca z veseljem in upanjem.

Msgr. Alojzij Cvikl DJ
mariborski nadškof metropolit

Ned., 12. 4. 2. VELIKONOČNA NEDELJA	BELA NEDELJA, NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA Ob 8. uri za žive in + župljane Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju za + Justino Kovač
---	--

VOŠČILO ZA VELIKO NOČ 2026 ...

V svetem tridnevju me Jezus nagovarja z besedami evangelija, ko v vrtu Getsemani pravi: **Moja duša je žalostna do smrti. Ostanite tukaj in čujte! Nisi mogel eno uro ostati buden? Čujte in molite.** In nato zazveni še verz: **O, ne, Jezus, mi ne zapustimo, te nikoli, oj, nikoli več.**

Takrat mu zagotavljam: Ostala bom s teboj. Čez čas se mi začnejo vsiljevati misli, kaj vse moram tisti večer, tiste dni še postoriti. Vedno bolj sem nestrpna. V klopi se nemirno presedam. Nato ga pogledam in mu rečem: *Jezus, bom jutri dlje časa, velja?* Mislim si: On bo že razumel, On me pozna. Tiho se umakne v Božji grob. *Si žalosten?* ga vprašam. Nežno povesi glavo, jaz pa hitro iz cerkve domov, po opravkih.

Naslednje jutro srečujem svoje bližnje ... tašča me milo gleda in me sprašuje, če imam čas, da bi ji nekaj pomagala ... sin se želi pogovarjati ... sodelavka sprašuje za nasvet ... prijateljica se je oglasila in čaka na odgovor ... Za vsakega najdem izgovor: Ne zdaj, bom jutri. Pa me prešine: **danes je tisti jutri.** V žalostnih očeh tašče, sina, sodelavke, prijateljice ... se zrcali Jezusova žalost. Zaslišim: Ostani tu. *Ali nisi mogla ostati še malo?* In takrat vem, da me sprašuje za taščo, sina, sodelavko, prijateljico ... Mirno obsedim. Bom kdaj drugič oprala zavese ...

Jezus prebiva v bližnjem ... Ko mu podarimo svoj čas, dvigne pogled in Njegove oči sijajo. Takrat zasije tudi velika noč. Sijoče praznike vam želim.

Sonja

Ti si vstal za mir.

Mi pa kopicimo orožje ... tekmujejo za »še več« ... za še bolj morilsko, da bi drugim pognali strah v kosti ... da bi jih odrinili od nas ... da bi jih prisilili k molku ... da bi jim zadrignili zanko ...

Ti si vstal za mir.

Sprejel si veliki poraz in se pustil pribiti na križ, da bi nas oblekel v svobodo; potopil si se v zlo in smrt, da bi nas smrti obvaroval; pustil si se umoriti, da bi nas odvrnil od pobijanja; izkrvavel si za nas, da ne bi več prelivali krvi.

Ti si vstal za mir.

Sprejel si zapuščenost, da bi nam prinesel bližino; dopustil si, da so te sramotili, da bi nam povrnil dostojanstvo; naložil si si naše grehe, da si nam podaril odpuščanje ... zato je na kraju smrti vzcvetelo življenje ... zato je na kraju teme zasijala luč ... zato je na kraju sovraštva pognala ljubezen.

Ti si vstal od mrtvih.

Daj, da vstanemo s Teboj!

Daj, da bomo verjeli v prihodnost, ki si nam jo ustvaril;

daj, da bomo sprejeli ljubezen, ki si nam jo podaril;

daj, da se bomo spoštovali in ljubili, saj si za vse umrl in vstal!

p. Pavle Jakob

Pon., 13. 4. Martin I.	Ob 19. uri za + Marijo in Jožefa Hrastnika ter 3 brate, sestro in sorodnike
Tor., 14. 4. Lidvina	Ob 19. uri za + Ano in Alojza Škvarča
Sre., 15. 4. Helena	Ob 8. uri za + Štefana Graha
Čet, 16. 4. Bernardka Lurška	Ob 19. uri Po namenu darovalca ...
Pet., 17. 4. Rudolf	Ob 19. uri za + Heleno in Franca Hrastnika ter 4 brate in sestro
Sob., 18. 4. Evzebij	Ob 17.30 PRVA SVETA SPOVED letošnjih prvoobhajancev <hr/> Ob 19. uri za + Alijano Garmut – <i>po maši</i> srečanje staršev in prvoobhajancev
Ned., 19. 4. 3. VELIKONOČNA NEDELJA	Ob 8. uri za žive in + župljane <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju</i> <i>za + Mihaela Jurača</i> <hr/> Ob 15. uri v cerkvi sv. Lovrenca v Vuhredu Dekanijsko srečanje cerkvenih pevskih zborov. Vabljeni!

Pričevanje s. Emanuele Žerdin... **UMITE NOGE IN PRAZEN GROB**

Praznovanje velike noči je povezano s številnimi pretresljivimi obredi. Zame je bil zmeraj eden najbolj zgovornih UMIVANJE NOG na veliki četrtek. Spomnim se, da so bili v naši župniji izbrani najbolj zaslužni možje in so se čutili neskončno počaščeni, da jim je župnik ob oltarju pred prepolno cerkvijo umil noge.

Zato je Jezusovo dejanje, ko je on, Učitelj, Stvarnik in Odrešenik, svojim učencem umil noge, nekaj, kar najbolj pokaže, **kako silna je Božja ljubezen**. Še mojemu staremu očetu je bilo nerodno, ko sem mu leto pred smrtjo prvič umila bolne noge ... kako je šele bilo učencem! Kajti nog ne moreš tako, da sediš ali stojiš ... pri

umivanju nog se moraš skloniti nizko, počepniti ali poklekniti pred tistim, ki mu želiš podariti ta obred. Učenci niso dolgo imeli čistih nog, saj so že ob Jezusovem prijetju zbežali z Oljske gore čez drn in strn in si noge spet umazali, mogoče celo ranili ... A verjamem, da **Jezusu ni bilo nikoli žal, da je svojim učencem umil noge!** Tudi v težkem in nevarnem času, ko so ga prijeli in umorili, je v srcih učencev ostal neizbrisen spomin na nežnost, ki jim jo je podaril v slovo.

Drugo, kar me nagovori na veliki teden, je PRAZEN GROB. Na veliko soboto molimo in preiščujemo ob božjih grobovih po naših cerkvah, kjer je kip ali slika umrlega Jezusa. A zame je bil najlepši trenutek romanja v Jeruzalem, ko sem stopila v kapelico Božjega groba in se s svojo roko dotaknila kraja, kjer je ležal mrtvi Jezus. In roka ni drhtela zaradi mrtvega Jezusa, ampak zato, ker je ta, najpopularnejši in najbolj obiskani grob na svetu, prazen in se verniki pravzaprav dotikamo kraja, kjer se je zgodilo vstajenje! Svetega kraja, kjer je Kristus premagal smrt. **Božji grob je prazen ... tam je ostalo le belo platno. Božji grob ni več kraj trohnobe in smrti ... temveč vrata v nebesa ... v večno srečo.** Pravijo, da danes skoraj polovica kristjanov ne verjame v večno življenje. Niso namreč še doumeli velike pričevalne moči praznega groba. Niso si še umili nog od blata tega sveta, pa so zato njihove oči zastrite.

A praznovanje velike noči nas želi prepričati o tem, o čemer piše apostol Pavel:
Če Kristus ni vstal, je naša vera ničeva ... Če upamo v Kristusa samo v tem življenju, smo vredni pomilovanja najbolj izmed vseh ljudi ... Ali hvala Bogu, ki nam daje zmago po Gospodu našem Jezusu Kristusu.

Ko z umitimi nogami, ki ti jih umije Jezus v zakramentu spovedi, na velikonočno jutro hitiš k praznemu grobu ... obriši svoje solze v belo platno vstalega Gospoda ... in prižgi za vse življenje v svojem srcu svetilko upanja. Svetilka, ki je prižgana v praznem Božjem grobu, namreč ne ugasne. Niti v grobu ...

Na velikonočno jutro so se afriški verniki zbrali k maši. Čudili so se, zakaj je med cvetjem, ki je krasilo cerkev za tako velik praznik, pšenični klas. Pšeničnega klasa namreč niso imeli za cvetlico, s katero bi krasili cerkev. Duhovnik je začel pridigati.

*Bratje in sestre, oznanjam vam veliko veselje. **Aleluja! Zahvaljujmo se Gospodu!** Naš Gospod je ležal v grobu, a Božja roka je bila nad njim in Božji Duh ga je obsenčil in je vstal od mrtvih ter živi med nami.*

Kako se je to zgodilo? Le nekaj časa pred svojim trpljenjem, ko so nekateri pogani želeli videti Jezusa, je Gospod rekel: **»Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo, če pa umre, obrodi obilo sadu!«**

Takrat je duhovnik vzel v roke pšenično zrno. *Ali lahko vidite? Najbrž ne, ker je tako majhno. To je pšenično zrno. Podobno Jezusovega božanstva niso zlahka videli med njegovim trpljenjem.*

Pridigar je sedaj vzel v roke steblo s pšeničnim klasom ter nadaljeval: **Vsi poznamo razliko med pšeničnim zrnom in klasom**, čeprav oboje imenujemo z istim imenom – **pšenica**. Vsi tudi vemo, da je bil ta veliki klas nekoč majhno pšenično zrno, ki je bilo posejano v zemljo. To je zgovoren primer, kaj lahko stori Bog. **Pšenični klas predstavlja vstalega Zveličarja**. Ko je Kristus vstal od mrtvih, ni bil več tak, kakor je bil prej. **Njegovo telo je bilo poveličano in razlika med Jezusovim telesom pred vstajenjem in po njem je velika – večja kot je razlika med pšeničnim zrnom in klasom**. Toda kakor je zrel klas isti, kot je pšenično zrno, tako je vstali Kristus isti Božji Sin in Marijin Sin, kakor je bil pred vstajenjem.

Pa še ena stvar: *cvetni prah cvetlic pada na grobo svilo. Podobno Kristus pošilja moč Svetega Duha na kristjane, kot vidite ta zrna, pokrita s cvetnim prahom. Ne dvomite, gotovo bodo vzkliła. Z isto gotovostjo verujete, da bomo vsi, ki smo bili krščeni v Kristusa, deležni slavnega vstajenja samega Jezusa, zaradi Svetega Duha, ki prebiva v nas. B. Rustja, Dragoceno darilo zgodb*

Odprimo vrata vstalemu Kristusu! On dela vse novo ... On dela, ne mi ... Njemu je vse mogoče, ne nam ... Spustimo ga v naša življenja ...

Nehajmo govoriti, nemogoče je živeti evangelij ... nemogoče je biti resničen ... iskren ... pošten v tem svetu ... To je laž! **Resnica je, da je pri Bogu vse mogoče**. Če se mu odpremo, on deluje ... on spreminja smrt v življenje ... konec v nov začetek ... norost v višek modrosti.

Nič ni nemogoče! **Po veliki noči je vse mogoče! Vse ... če se bomo oklenili Njega, ki je vstal in živi.**

Želim vam, da bi se v vseh trenutkih svojega življenja spominjali neverjetnega scenarija velikega tedna ... od cvetne nedelje do velike noči.

Kadar smo na konju, ko nas hvalijo ... pazimo, mogoče je cvetna nedelja ... Ko smo v temi velikega petka ... ne pozabimo, čaka nas velika noč ...

Odprimo svoja življenja Njemu, ki vodi vse. Naj vodi tudi naše življenje.

Veselo in blagoslovljeno veliko noč 2026!

Fredi Mlinarič, župnik